

Posudek oponenta diplomové práce

Téma: Zástavní právo k movitým věcem

Autor: Aneta Barnetová

Oponent diplomové práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Obecným tématem předložené práce je zástavní právo k movité věci. Autorka tak upíná svojí pozornost k tradičnímu institutu soukromého práva. Předmětem bližší pozornosti, jak vyplývá i ze slov samotné autorky obsažených v *Úvodu* práce, je vymezení tohoto institutu ve stávající právní úpravě občanského zákoníku a náležitě zdůraznění změn, ke kterým v této oblasti došlo v souvislosti s jeho přijetím. Je nepochybné, že vytvoření práce takto úzce zacíleného zaměření může být pro případného čtenáře jednoznačně přínosné.

Struktura práce je volena na první pohled trochu nevyváženě. Diplomantka celý, jinak poměrně rozsáhlý text, dělí do tří částí. První z nich je v rozsahu devíti stran zaměřena na zástavní právo v právu římském. Jakkoliv je třeba ji pochválit za to, že k tématu přistoupila na podkladě studia zvoleného institutu v náležitě šíři, zdá se být ve vztahu ke zbytku práce poněkud nevyváženě zaměřená se pouze na právo římské. Historická východiska je v práci na platné právo vhodné zařazovat tak, aby to bylo přínosné pro další výklad aktuální úpravy. Z tohoto pohledu není příliš zřejmé, proč se zabývá toliko právem římským a nikoliv i podobou úpravy zástavního práva platnou přímo na našem území od práva středověkého až po úpravy bezprostředně předcházející té současné. Nevyváženost je možné nalézt i v pojetí části třetí. Tato závěrečná partie, zaměřená na porovnání zástavního práva s právem zadržovacím, zabírá v práci pouhou stránku a půl. Jde tedy o pasáž značně omezeného rozsahu. I zde je přitom možné klást si otázku, proč autorka volí ke srovnání právě jen zadržovací právo a nikoliv například i zajišťovací převod práva či jiný institut zajištění závazků. Otázkou je i to, zda má toto srovnání v tak omezeném rozsahu pro čtenáře výraznější přínos.

Z uvedeného je zřejmé, že samotné jádro výkladu je koncentrováno v části druhé. Ta čítá 65 stran a její název se kryje s názvem samotné práce. Vnitřní rozvržení této části je pak přehledné, autorka zde nevynechává nic podstatného. Svůj výklad zahajuje vysvětlením obecných základů počínaje vymezením samotného pojmu zástavního práva, přes jeho účel a zásady platné v zástavním právu až k subjektům zástavního vztahu. Náležitě je vymezen předmět zástavního práva s důrazem na případy, kdy je jím věc movitá. Samostatné kapitoly jsou pak věnovány vzniku a zániku zástavního práva, jeho obsahu a realizaci. Uvedenému rozvržení není možné nic výraznějšího vytýkat, je systematické, autorka nevynechává nic podstatného. Lze snad jen konstatovat, že rozvržení části druhé by bylo příhodnějším základním rozvržením práce jako takové.

Samotný výklad je přehledný. Autorka se nechává vést osvědčenými zdroji informací. Dopouští se tak minima věcných pochybení či nesprávných tvrzení, byť některá pochopitelně v práci možné nalézt je (srov. např. s. 13 – soukromá práva, jejichž předmětem je majetek náležející určité osobě, nemusí být

nutně práva absolutní; s. 14 – věcná práva k věci cizí neomezují jen držbu či užívání věci vlastníkem /např. služebnost požívání; s. 37 – zákonná úprava přímo nezakazuje zástavu výbušnin, jedů, zbraní či střeliva; s. 40 – zástavní právo se zapisuje do veřejných seznamů, nikoliv rejstříků; s. 42 – budoucí zástavní právo je zřizováno v případě, že k věci vznikne zástavci vlastnické, tedy nikoliv zástavní, právo teprve v budoucnu aj.). Povaha těchto věcných nedostatků je však pouze dílčího rázu. Autorce je třeba vytknout spíše velmi omezený rozsah vlastní invence. S vyjádřením vlastních názorů a činěním vlastních závěrů je možné se v práci setkat jen výjimečně. Odevzdaný text je tak především zdařilým kompilátem záběrů jiných autorů, jehož cílem je podat přehledný popis vytčené problematiky. Tento cíl se diplomantce daří naplnit.

Práce s odbornými zdroji je na odpovídající úrovni. Autorka používá více než reprezentativní vzorek odborných zdrojů komentářové, monografické i časopisecké literatury. V práci tyto zdroje řádně cituje. Rozsah poznámkového aparátu je nadprůměrný.

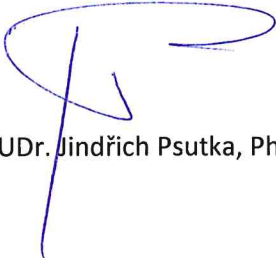
Formální úroveň zpracování je na odpovídající úrovni. Autorka se sice zcela nevyvarovává jistých pochybení (např. nadbytečná odražení, překlepy atp.), jejich rozsah je však zanedbatelný a celkový dojem z práce výraznějším způsobem neovlivňuje.

Lze tak uzavřít, že práce splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Diplomantka odevzdala přehledný text, který se zdařile vypořádává se zvoleným tématem. Vytknout je možné především omezený projev vlastních názorů autorky, jakož i v základu ne příliš vyváženě zvolenou strukturu práce. Ve vztahu k celé práci nejde však o výhrady zásadnějšího rázu. S ohledem na vše uvedené práci k obhajobě doporučuji. V případě velmi úspěšné obhajoby ji navrhuji hodnotit jako výbornou.

Otázky:

Lze zastavit součást movité věci? Pokud ano za jakých podmínek?

V Plzni dne 10. května 2019

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.